

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

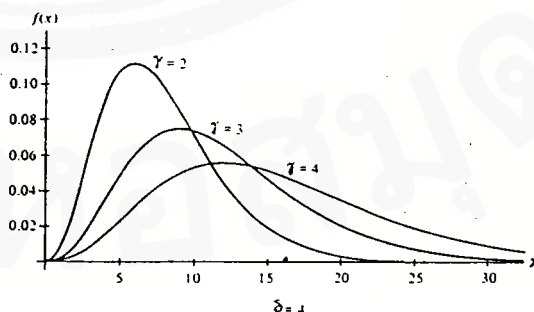
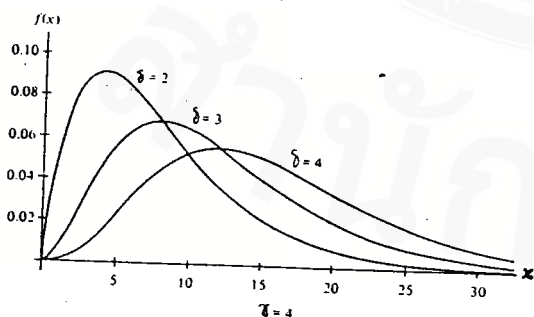
การดำเนินการวิจัยเพื่อหาข้อสรุปในการเปรียบเทียบความสามารถในการควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และอำนาจการทดสอบของสถิติทดสอบความเท่ากันของค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน ในกรณีที่ค่าความแปรปรวนของประชากรทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันและไม่ทราบค่า ได้แก่ สถิติทดสอบ Fitted Test สถิติทดสอบแมนวิทนีส์วีลคอกชันส่วนขยาย (Modified Mann-Whitney Wilcoxon : $\hat{U}$ ที่เสนอโดยไมเคิล เอ ฟลิทเนอร์ และ จอร์จ อี พอลิเชลโล, 1981) และสถิติทดสอบแมนวิทนีส์วีลคอกชันส่วนขยาย (Modified Mann-Whitney Wilcoxon : SU ที่เสนอโดย เอช เอช เลมเมอร์, 1987) โดยมีลักษณะข้อมูลไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการแจกแจงแบบปกติ คือ มีลักษณะการแจกแจงประชากรเป็นแบบเบ้ ได้แก่ การแจกแจงแกมมา และการแจกแจงไวบูลล์ โดยมีค่าความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันและไม่ทราบค่า มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดการแจกแจงที่ศึกษา คือ การแจกแจงที่มีลักษณะแบบเบ้ ได้แก่

1.1 การแจกแจงแกมมา มีฟังก์ชันความหนาแน่น คือ

$$f(x; \delta, \gamma) = \frac{x^{\delta-1} \exp[-(\frac{x}{\gamma})]}{\Gamma(\delta)\gamma^\delta} ; x \geq 0, \delta > 0, \gamma > 0$$

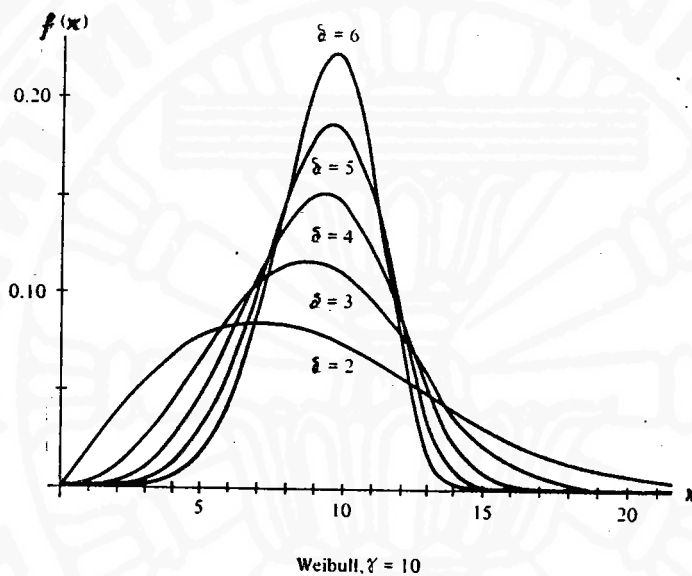
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\delta\gamma$ และค่าความแปรปรวนเท่ากับ $\delta\gamma^2$

1.2 การแจกแจงไวบูลล์ มีฟังก์ชันความหนาแน่น คือ

$$f(x; \delta, \gamma) = \frac{\delta}{\gamma^\delta} x^{\delta-1} \exp\left[-\left(\frac{x}{\gamma}\right)^\delta\right], \quad x \geq 0, \delta > 0, \gamma > 0$$

โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\gamma \Gamma\left(\frac{1}{\delta} + 1\right)$ และค่าความแปรปรวนเท่ากับ $\gamma^2 \left(\Gamma\left(\frac{2}{\delta} + 1\right) - \left[\Gamma\left(\frac{1}{\delta} + 1\right)\right]^2\right)$

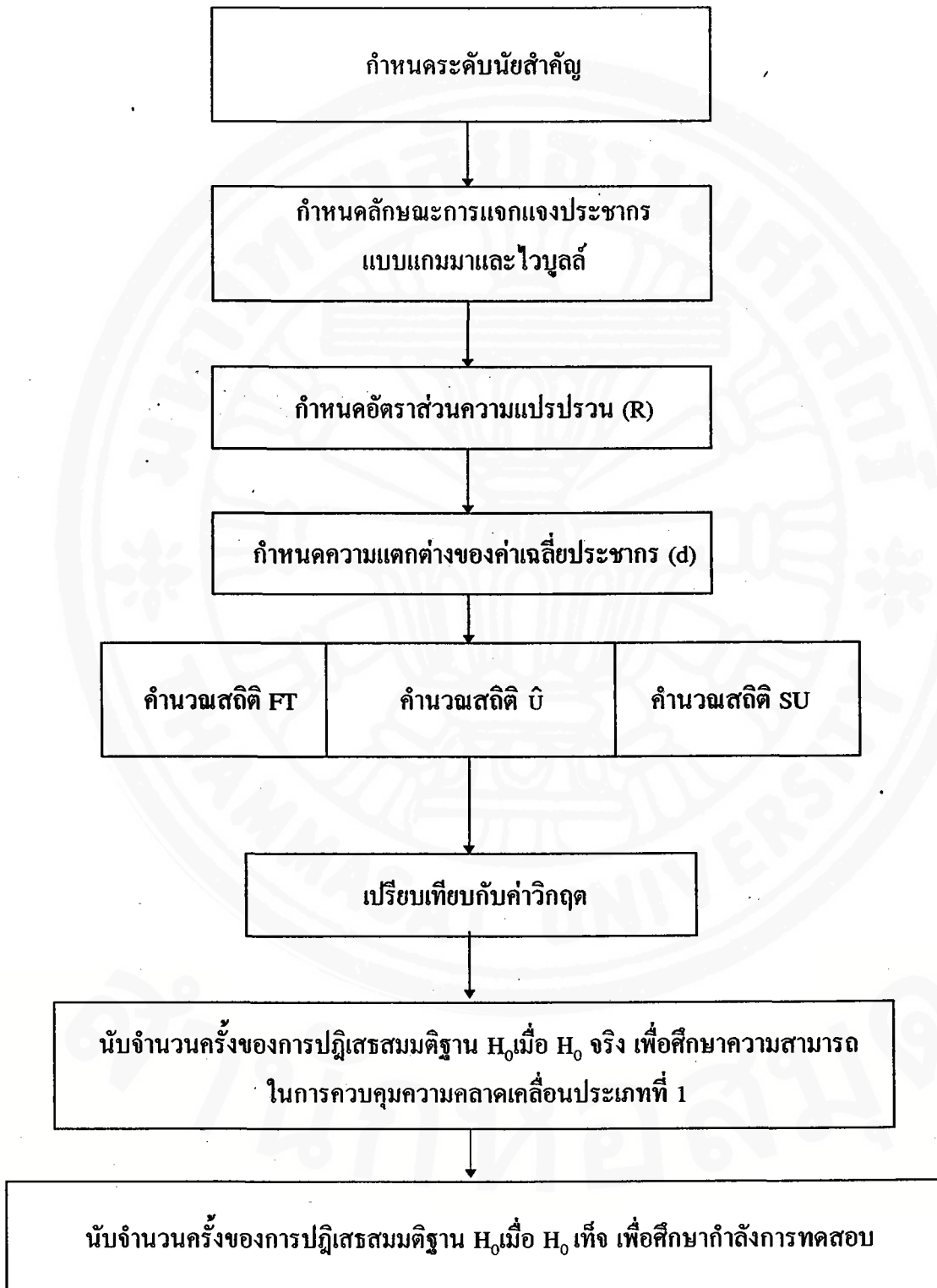

แสดงโค้งของการแจกแจงไวบูลล์ ที่มา: Robert V. Hogg and Elliot A. Tanis, p.238

2. กำหนดขนาดตัวอย่าง คือ 6 และ 10 โดยที่ขนาดตัวอย่างของประชากรกลุ่มที่ 1 มากกว่าขนาดตัวอย่างของประชากรกลุ่มที่ 2 ($n_1 \geq n_2$) แบ่งเป็น (n_1, n_2) ดังนี้ (6, 6), (10, 10), และ (10, 6)
3. กำหนดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประชากรทั้งสองกลุ่ม (d) คือ 0, 2, 5 และ 20
4. กำหนดสัดส่วนความแปรปรวนของประชากรกลุ่มที่ 1 : กลุ่มที่ 2 (R) ดังนี้ 1.5, 2, 3, และ 5

5. วิธีการดำเนินการทดลอง

5.1 ขั้นตอนการวิจัย

5.2 การจำลองข้อมูลตัวอย่างให้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตการศึกษา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป MINITAB ด้วยคำสั่ง Random โดยมีขั้นตอนดังนี้

ระบุขนาดของข้อมูลที่ต้องการสร้าง โดยกำหนดจำนวนแถวและคอลัมน์ดังนี้

แถว(rows) เท่ากับจำนวนการทำซ้ำ (N)

คอลัมน์(columns) เท่ากับขนาดตัวอย่างข้อมูล(n)

ระบุชื่อการแจกแจงที่ต้องการ พร้อมทั้งค่าพารามิเตอร์ของการแจกแจง แบ่งเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้

กรณีที่ 1 ให้ข้อมูลตัวอย่างมีการแจกแจงแกมมา, ผลต่างค่าเฉลี่ยประชากร(d) และสัดส่วนค่าความแปรปรวนประชากร(R)

เงื่อนไขในการจำลองข้อมูล

ประชากร 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเท่ากับ d นั่นคือ

$$\begin{aligned}\mu_1 - \mu_2 &= d \\ \delta_1 \gamma_1 - \delta_2 \gamma_2 &= d \quad \text{-----} 1\end{aligned}$$

และสัดส่วนของความแปรปรวนประชากรในกลุ่มที่ 1 ต่อความแปรปรวนประชากรในกลุ่มที่ 2 เท่ากับ R นั่นคือ

$$\begin{aligned}\frac{\sigma_1^2}{\sigma_2^2} &= R \\ \sigma_1^2 &= R\sigma_2^2 \\ \delta_1 \gamma_1^2 &= R\delta_2 \gamma_2^2 \quad \text{-----} 2\end{aligned}$$

กำหนดค่า $d = 0$, R และขนาดตัวอย่างตามต้องการ จากสมการที่ 1 และ 2

จะได้สมการในการคำนวณค่า พารามิเตอร์ของประชากรกลุ่มที่ 1 (δ_1 , γ_1) และกลุ่มที่ 2 (δ_2 , γ_2) คือ

$$\begin{aligned}\delta_1 &= \frac{\delta_2}{R} \\ \gamma_1 &= R\gamma_2\end{aligned}$$

กำหนดค่า d เป็นค่าใด ๆ ที่มากกว่า 0, R และขนาดตัวอย่างตามต้องการ

พร้อมทั้งกำหนดค่าพารามิเตอร์ δ_1 และ กำหนดให้ $\gamma_1 = \gamma_2$ จากสมการที่ 1 และ 2 จะได้สมการในการคำนวณค่า พารามิเตอร์ของประชากรกลุ่มที่ 1 (γ_1) และกลุ่มที่ 2 (δ_2, γ_2) คือ

$$\delta_2 = \frac{\delta_1}{R}$$

$$\gamma_1 = \frac{d}{\left(1 - \frac{1}{R}\right)\delta_1}$$

ตัวอย่าง จำลองข้อมูลให้มีลักษณะการแจกแจงแกมมา, $d=5$, $R=5$ และขนาดตัวอย่างเท่ากัน (10,10) สุ่มข้อมูลซ้ำ 100 ครั้ง

กำหนดค่า $\delta_1 = 2$ จะได้ค่า $\gamma_1 = 3.125$, $\delta_2 = 0.4$ และ $\gamma_2 = 3.125$

โปรแกรมจำลองข้อมูลตัวอย่างกลุ่มที่ 1 MTB > random 100 c1-c10;

SUB > gamma a=2 b=3.125.

โปรแกรมจำลองข้อมูลตัวอย่างกลุ่มที่ 2

MTB > random 100 c1-c10;

SUB > gamma a=0.4 b=3.125.

กรณีที่ 2 ให้ข้อมูลตัวอย่างมีการแจกแจงไวบูลล์, ผลต่างค่าเฉลี่ยประชากร(d) และสัดส่วนค่าความแปรปรวนประชากร(R)

เงื่อนไขในการจำลองข้อมูล

ประชากร 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเท่ากับ d นั่นคือ

$$\mu_1 - \mu_2 = d$$

$$\delta_1 \Gamma\left(\frac{1}{\delta_1} + 1\right) - \delta_2 \Gamma\left(\frac{1}{\delta_2} + 1\right) = d \quad \text{-----} \quad 3$$

และสัดส่วนของความแปรปรวนประชากรในกลุ่มที่ 1 ต่อความแปรปรวนประชากรในกลุ่มที่ 2 เท่ากับ R นั่นคือ

$$\frac{\sigma_1^2}{\sigma_2^2} = R$$

$$\sigma_1^2 = R\sigma_2^2$$

$$\gamma_1^2 \left[\Gamma\left(\frac{2}{\delta_1} + 1\right) - \left(\Gamma\left(\frac{1}{\delta_1} + 1\right) \right)^2 \right] = R \gamma_2^2 \left[\Gamma\left(\frac{2}{\delta_2} + 1\right) - \left(\Gamma\left(\frac{1}{\delta_2} + 1\right) \right)^2 \right] \quad \text{-----} \quad 4$$

กำหนดค่า d , R และขนาดตัวอย่างตามต้องการ พร้อมทั้งกำหนดค่าพารามิเตอร์ δ_1 และ δ_2 คำนวณค่า พารามิเตอร์ของประชากรกลุ่มที่ 1 (γ_1) และกลุ่มที่ 2 (γ_2)

จากสมการ

$$\gamma_1 = \frac{d}{\left(1 - \frac{1}{\sqrt{R}}\right) \Gamma\left(\frac{1}{\delta_1} + 1\right)}$$

$$\gamma_2 = \frac{\gamma_1}{\sqrt{R}}$$

ในกรณีที่กำหนด ค่า $\delta_1 = 2$ สามารถคำนวณ γ_1 ได้จาก

$$\gamma_1 = \frac{2d\sqrt{R}}{(\sqrt{R}-1)\sqrt{\pi}}$$

ตัวอย่าง จำลองข้อมูลให้มีลักษณะการแจกแจงไวบูลล์, $d=5$, $R=5$ และขนาดตัวอย่างเท่ากัน (10,10) สุ่มข้อมูลซ้ำ 100 ครั้ง

กำหนดค่า $\delta_1 = 2$, $\delta_2 = 2$ จะได้ค่า $\gamma_1 = 10.20423$ และ $\gamma_2 = 4.56347$

โปรแกรมจำลองข้อมูลตัวอย่างกลุ่มที่ 1   MTB > random 100 c1-c10;
SUB > weibull a=2 b=10.20423.

โปรแกรมจำลองข้อมูลตัวอย่างกลุ่มที่ 2   MTB > random 100 c1-c10;
SUB > weibull a=2 b=4.56347.

(ตัวอย่างโปรแกรมการจำลองข้อมูล แสดงในภาคผนวก ค)

5.3 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับ ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เพื่อศึกษาความสามารถในการควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบกำลังของการทดสอบ

เมื่อทำการจำลองข้อมูลตัวอย่างได้ตามลักษณะการแจกแจงประชากร, ค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยประชากร (d) และสัดส่วนของค่าความแปรปรวนของประชากรทั้ง 2 กลุ่ม (R) พร้อมทั้งกำหนดระดับนัยสำคัญ (α) ตามต้องการเรียบร้อยแล้ว

- นำตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มที่จำลองได้ มาคำนวณค่าสถิติทดสอบทั้ง 3 ชนิด เทียบกับค่าวิกฤตเพื่อศึกษาค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 โดยการตัดสินใจปฏิเสธสมมติฐานว่างเมื่อ

สมมติฐานว่างนั้นเป็นจริง และศึกษากำล้างการทดสอบ โดยการปฏิเสธสมมติฐานว่างเมื่อสมมติฐานว่างนั้นเป็นเท็จ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ นำข้อมูลตัวอย่างที่จำลองได้มวคำนวณค่าสถิติทดสอบพีคเต็ด (FT) แล้วนำค่าที่ได้ไปเทียบกับค่าวิกฤตที่คำนวณได้ ตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานว่าง จากนั้นนำตัวอย่างชุดใหม่มาทำการทดสอบ ทำเช่นนี้จนครบ 100 ครั้ง นับจำนวนการปฏิเสธสมมติฐานว่างทั้งหมด หลังจากนั้นก็นำตัวอย่างชุดเดียวกัน มาคำนวณค่าสถิติทดสอบแมนวิทนียวีลคอกชันส่วนขยาย (SU) เปรียบเทียบค่าสถิติที่คำนวณได้กับค่าวิกฤตของสถิติทดสอบ SU ทำเช่นนี้จนครบ 100 ครั้ง นับจำนวนการปฏิเสธสมมติฐานว่าง หลังจากนั้นก็นำตัวอย่างชุดเดียวกันนี้ มาคำนวณค่าสถิติทดสอบแมนวิทนียวีลคอกชันส่วนขยาย (U) เปรียบเทียบค่าสถิติที่คำนวณได้กับค่าวิกฤตของสถิติทดสอบ U ทำเช่นนี้จนครบ 100 ครั้ง นับจำนวนการปฏิเสธสมมติฐานว่าง จากนั้นก็ทำการเปลี่ยนรูปแบบการแจกแจง ขนาดตัวอย่าง และสัดส่วนค่าความแปรปรวนประชากร จนครบทุกกรณีศึกษา

5.3.1 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับ ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จะใช้สถิติทดสอบ Z และ การทดสอบสมมติฐานแบบสองทาง เพื่อศึกษาความสามารถในการควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1

- กำหนดให้ α แทน ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1
 α_0 แทน ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ที่ได้จากการทดลอง
 α_0 แทน ระดับนัยสำคัญที่กำหนด
 N แทน จำนวนครั้งที่ทำการทดลอง

สมมติฐานที่ต้องการทดสอบ

$$H_0 : \alpha = \alpha_0$$

$$H_1 : \alpha \neq \alpha_0$$

สถิติทดสอบ

$$Z = \frac{\alpha - \alpha_0}{\sqrt{\alpha_0(1-\alpha_0)/N}}$$

กำหนดค่าระดับนัยสำคัญของการทดสอบ Z เท่ากับ 0.05 ดังนั้นสถิติทดสอบที่ใช้ในการศึกษาจะสามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ไว้ได้ ก็ต่อเมื่อ

$$Z_{\frac{0.05}{2}} \leq Z \leq Z_{1-\frac{0.05}{2}}$$

จะได้เกณฑ์การพิจารณาความสามารถในการควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญของการทดสอบ Z เป็น 0.05 และจำนวนครั้งที่ทำการทดลอง (N) เท่ากับ 100 ครั้ง สถิติทดสอบที่ศึกษาสามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ไว้ได้ถ้า $-1.96 \leq Z \leq 1.96$ ซึ่งสามารถสรุปผลได้ 2 กรณี คือ

- กรณีที่ระดับนัยสำคัญของการศึกษา (α_0) เท่ากับ 0.05

$$Z_{0.025} \leq Z \leq Z_{0.975}$$

$$-1.96 \leq Z \leq 1.96$$

$$-1.96 \leq \frac{\alpha_0 - .05}{\sqrt{.05(1-.05) / 100}} \leq 1.96$$

$$0.0073 \leq \alpha_0 \leq 0.092$$

ดังนั้น เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญของการศึกษา (α_0) เท่ากับ 0.05 สถิติทดสอบสามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ไว้ได้ถ้า α_0 อยู่ในช่วง (0.0073, 0.0927)

- กรณีที่ระดับนัยสำคัญของการศึกษา (α_0) เท่ากับ 0.01

$$Z_{0.025} \leq Z \leq Z_{0.975}$$

$$-1.96 \leq Z \leq 1.96$$

$$-1.96 \leq \frac{\alpha_0 - .01}{\sqrt{.01(1-.01) / 100}} \leq 1.96$$

$$0.0 \leq \alpha_0 \leq 0.0295$$

ดังนั้น เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญของการศึกษา (α_0) เท่ากับ 0.01 สถิติทดสอบสามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ไว้ได้ถ้า α_0 อยู่ในช่วง (0.0, 0.0295)

5.3.2 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับกำลังของการทดสอบ

เปรียบเทียบค่ากำลังของการทดสอบ โดยใช้สถิติทดสอบ Z โดยทดสอบสมมติฐานแบบทางเดียว
ด้านขวา

กำหนด p_i แทน ค่ากำลังของการทดสอบของสถิติทดสอบที่ i

p_j แทน ค่ากำลังของการทดสอบของสถิติทดสอบที่ j

$\hat{p}_i$ แทน ค่ากำลังของการทดสอบจากการทดลองของสถิติทดสอบที่ i

$\hat{p}_j$ แทน ค่ากำลังของการทดสอบจากการทดลองของสถิติทดสอบที่ j

(ค่า $\hat{p}$ เท่ากับจำนวนครั้งของการปฏิเสธสมมติฐานว่างเมื่อสมมติฐานว่างเป็นเท็จหารด้วยจำนวนครั้งที่ทำการทดลองทั้งหมด)

N_i แทน จำนวนครั้งที่ทำการทดลองของสถิติทดสอบชนิดที่ i

N_j แทน จำนวนครั้งที่ทำการทดลองของสถิติทดสอบชนิดที่ j

สมมติฐานที่ต้องการทดสอบ

$$H_0 : p_i = p_j$$

$$H_1 : p_i > p_j ; i < j$$

สถิติทดสอบ

$$Z = \frac{(\hat{p}_i - \hat{p}_j)}{\sqrt{\bar{p}(1-\bar{p})\left(\frac{1}{N_i} + \frac{1}{N_j}\right)}}$$

โดยที่

$$\bar{p} = \frac{(N_i \hat{p}_i + N_j \hat{p}_j)}{(N_i + N_j)}$$

เมื่อ กำหนดระดับนัยสำคัญของการทดสอบ Z เท่ากับ 0.05 จะสามารถสรุปผลได้ดังนี้

- ถ้า Z ที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่า 1.645 ที่ได้จากรายการแจกแจงปกติมาตรฐานที่ระดับนัยสำคัญที่กำหนด จะสรุปว่า สถิติทดสอบที่ i มีกำลังการทดสอบมากกว่าสถิติทดสอบที่ j ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (*)

- ถ้า Z ที่คำนวณได้ มีค่าน้อยกว่า 1.645 ที่ได้จากรายการแจกแจงปกติมาตรฐานที่ระดับนัยสำคัญที่กำหนด จะสรุปว่า สถิติทดสอบที่ i และสถิติทดสอบที่ j มีกำลังการทดสอบไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (*)

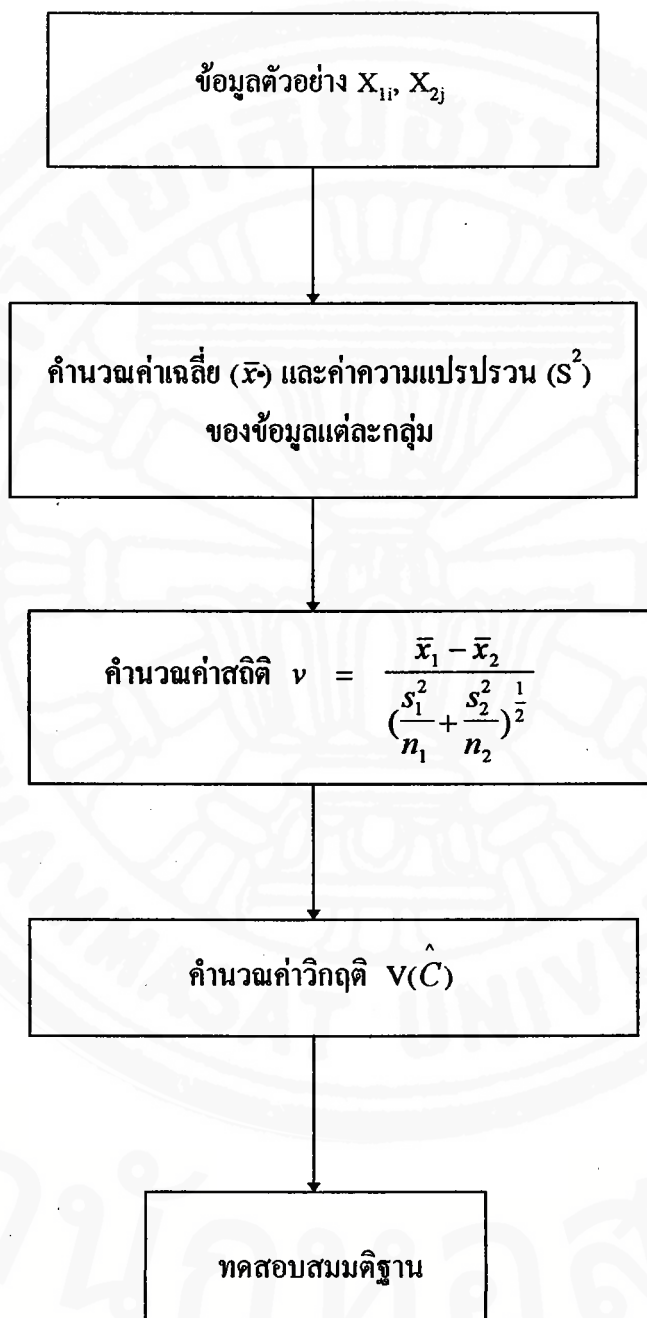
เมื่อ กำหนดระดับนัยสำคัญของการทดสอบ Z เท่ากับ 0.01 จะสรุปผลได้ดังนี้

- ถ้า Z ที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่า 2.33 ที่ได้จากรายการแจกแจงปกติมาตรฐานที่ระดับนัยสำคัญที่กำหนด จะสรุปว่า สถิติทดสอบที่ i มีกำลังการทดสอบมากกว่าสถิติทดสอบที่ j กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 (**)

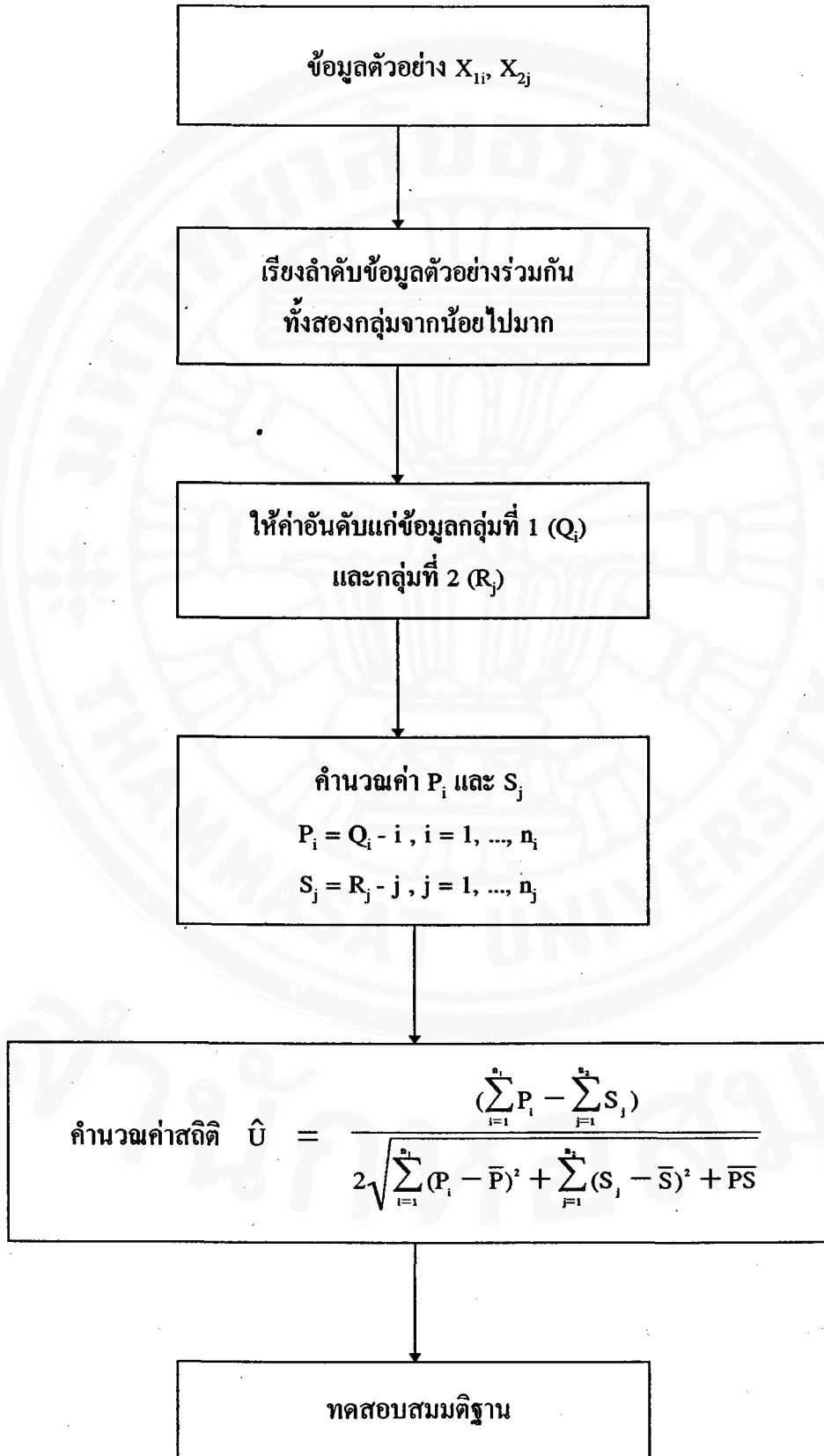
- ถ้า Z ที่คำนวณได้ มีค่าน้อยกว่า 2.33 ที่ได้จากรายการแจกแจงปกติมาตรฐานที่ระดับนัยสำคัญที่กำหนด จะสรุปว่า สถิติทดสอบที่ i และสถิติทดสอบที่ j มีกำลังการทดสอบไม่แตกต่างกัน กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 (**)

ชำนาญการหอสมุด

แผนภาพแสดงขั้นตอนการคำนวณสถิติ Fitted Test

แผนภาพแสดงขั้นตอนการคำนวณสถิติ $\hat{U}$

แผนภาพแสดงขั้นตอนการคำนวณสถิติ SU

